

Nye Vamp leverte varene

God underholdning!

Vamp tok en pause og ryddet opp i rekkene.

Av Kjeld-Willy Hansen 33 16 30 36 kwh@op.no
Publisert 01.12.2008 - 06:31 Oppdatert 01.12.2008 - 18:19

Nå er de vitalt tilbake med ny stemme, ny lineup og ny cd.

Og livebandet funker fremdeles så det holder, det viste lørdagens dobbeltkonsert i Munken, om enn bandet sliter noe med å få til de virkelige gode melodiene.

Nå har jeg ikke samtlige skivene til haugesunderne, men sisteskiven «St. Mandag», som er grunnlaget for den veritable norgesturneen man nå har lagt ut på, er ikke i nærheten av å matche materialet man tidligere har bergtatt nasjonen med.

Og det var kanskje det romslige innslaget av dette nye materialet, syv av i alt 23 låter, som gjorde at lørdagens konsert bare unntaksvis fikk nakkehårene til å reise seg hos undertegnede.

Men også på «St. Mandag» fins perler, og en av dem kom allerede i og med åpningsnummeret. For selv om det kunne virke som et dristig grep av Vamp-sjef Øyvind Staveland å sende den nye vokalisten Paul Hansen alene ut i manesjen for å dra i gang showet med «Amanda», så viste førstereisen at han både har stemme og pondus til å bære det karakteristiske Vamp-soundet.

«Amanda» er rett og slett en nydelig liten sak, signert nettopp Hansen selv, i spenn med Vamp-lyriker Ingvar Hovland.

Etter den åpningen entrer hele sekstetten Munkens fiffig lyssatte scene og drar i gang en halvannen times folkeviserock-seilas for en fullsatt Munken, som svarer med allsang og trampekapp i finalen. Og det skal vamperne ha, det er snakk om drevne dyktige musikere i et herlig tett samspill som vet å regissere en dynamisk og variert konsert, som aldri blir kjedelig.

Det svinger mellom neddempede viseballader, fløytesvevende Jethro-Tull prog, folkerock-eksesser, heftig hillbillyhalloi og en flerstemt shanty a cappella, mens man imponerer ved å ta for seg av godsakene i instrumentbutikken. Trekkspill, munnharpe, fløyter, fele, gitarer, mandolin, keyboard og piano med mer. Mye mer.

To trommiser danner basen i rytmeseksjonen, og selv nykommer Staveland jr., med fornavn Odin, slipper løs på både trommer og keyboard og piano og bidrar også med egne låter.

Far sjøl er imidlertid fremdeles inkarnasjonen av det særegne musikalske Vamp-uttrykket med sitt frenetiske felespell, og etter å ha hørt og sett amokgangen i «Månemannen», skjønner vi hvorfor felen en gang var Fandens foretrukne instrument. En djevelsk god tolkning ble det av denne klassikeren og en av konsertens absolutte høydepunkter for undertegnede.

Som videre falt for Torbjørn Øklands eminente gitarspill, fra de flamencomyke løpene på kassegitaren til det elektrisk hvinende heavyfuzzet. Også Paul Hansen dokumenterte at han evner å fylle rollen som vampernes new voice, mens altså låtmaterialet ikke helt matcher samspillet, instrumentferdighetene og energien.

Ennå står gamlelåter som «Nok ein sang om havet» og den stilfulle tolkningen av den vakre irske balladen «Tir Na Noir» i en klasse for seg, og skal jeg være pirkete, kunne jeg også ønsket meg litt større vilje til å «kommunisere» og evne til å senke skuldrene, selv om den alvorfulle stivheten løsner noe etter hvert som konserten skrider fram.

Lyden funker jevnt over bra, og at undertegnede ikke alltid catcher tekstlinjene, kan ha noe med Haugesund-dialekten å gjøre, men kanskje også med lydskrueren bak miksebordet.

Foto Terje Svendsen

Kick off: Vamp er et av Norges aller mest populære band og dro til med en variert og tidvis frenetisk fartsfylt konsert da neste års Stavernfestivalen ble sparket i gang foran en fullsatt Munken lørdag.

Foto Terje Svendsen

Gammelt og nytt: Torbjørn Økland (th) er en av dem som har vært med bandet siden starten i 1991 og besørger fremdeles utsøkt strengelek på gripebrettet, hva enten det handler om akustisk eller elektrisk gitar, mandolin eller som her bouzouki (?). Til venstre vampernes nye stemme, Paul Hansen, også han med umiskjennelig raspestemme på haugesundsk.

Foto Terje Svendsen

Gamlefar: Gamlefar Øyvind Staveland har fått med sønnen Odin i bandet, men strutter sjøl av ungdommelig vitalitetet på både trekkspill og ikke minst fele.